

פרשת וארא

הילולת הבבא-סאלי

בכל שנה ושנה בסמיכות לפרשתנו חל מועד הילולתו של האדמו"ר הקדוש והטהור המלומד בניסים ר' ישראל אבוחצירא - הבבא סאלי זיע"א (ד' שבט).

זיכנו ה' יתברך להסתופף בצילו של צדיק זה ולהתקרב אליו ביותר בערוב ימיו. על קדושתו הנוראה של הבבא סאלי ועל הפלאות שחוללו ברכותיו בעולם לא קראנו בספרים וגם לא שמענו מאנשים, אלא זכינו לראות זאת בעינינו, ולא דומה ראייה לשמיעה וקריאה בספרים, ומה שראו העיניים כמעט שאין הפה יכול לספר.

הבבא סאלי הוא האחרון לאותם קדושי עליון של הדור הקודם אשר במשך כל ימי חייהם התקדשו בקדושה נוראה, והרבו בפרישות ובסיגופים ותעניות עד הקצה האחרון, והזדככו כמלאכי השרת ממש, ותפלותיהם היו בוקעות רקיעים, וברכותיהם מחוללות פלאי פלאות. הוא לא הניח אחריו בעולם קדוש בדומה לו, ובוודאי שגם בעתיד לא יהיה. ואחד מן הדברים המופלאים ביותר שהיו בצדיק זה, שתמיד הוא ידע מה מתחולל בשמים, ואם היה רואה שמרחפת גזירה כלשהי על ראשי עם הקודש, מיד היה מתאמץ בתפילות ותחנונים לבורא, ואף מקבל על עצמו תעניות, ולא נח ולא שוקט עד שעולה בידו לבטל את הגזירה, ולהמשיך רחמים עליונים על עם ישראל.

מספר ימים קודם פטירתו הרגיש הצדיק שמרחפת מעל עם ישראל גזירה קשה ביותר, ועל כן היסתגר בחדרו וקיבל על עצמו תענית, והתחנן לבורא לבטל גזירה זו. יום לפני פטירתו יצא הצדיק מהסגרו כשכולו מלא שמחה, ואמר שב"ה הצליח לבטל את הגזירה שהיתה אמורה לגבות שליש מבני עמנו רח"ל.

הוא ציוה את בני ביתו לערוך סעודה, ומן השמים היזדמנו לשם ארבעה אברכים מהעיר אשדוד. הרב הורה להם לסעוד עימו, וכמה פעמים במשך הסעודה הרב אמר להם את לשון הפסוק "ונפשו קשורה בנפשו" .רכב ברה תנווכ יהם יבה אל םהמ שיא רָא (ל, דמ תישארב)

למחרת הרב נפטר לבית עולמו ואותם אברכים באו מאשדוד להלוויתו של הצדיק, ובחזרתם מהלוויה עשו תאונה קשה וכולם נפטרו ביום פטירתו של הצדיק. רק אז הבינו מקורביו של הצדיק שבעצם הרב השליך את נפשו מנגד והסכים להיפטר מן העולם כדי לבטל את אותה גזירה קשה מעל עם ישראל, ואותם אברכים היו קשורים בו בשורש נשמתם, כפי שרמז להם באומרו "ונפשו קשורה בנפשו", ולכן הוצרכו להיפטר יחד עימו.

וכשבע שנים לאחר פטירתו פרצה מלחמת המפרץ אשר לפי כל התחזיות היתה אמורה להסתיים באסון כבד לעם ישראל ח"ו, והיא אותה גזירה קשה שראה הרב ברוח קודשו שמרחפת מעל עם ישראל ומאיימת לגבות שליש מהם. אך כאמור הצדיק כבר מסר נפשו על כך, ובזכותו ארעו במלחמה זו ניסים מופלאים למעלה מדרך הטבע, וב"ה לא נפקד מבני עמנו אפילו אחד.

קודם פטירתו של הרב זכינר שהוא הבטיח לנו בפי קודשו (ע"פ לשון הגמרא בעבודה זרה נ, ב): "לית נגר ולא בר נגר דיפרקינה", כלומר שלא יהיה שום נגר או בן נגר, ובכלל, שום אדם בעולם, שיוכל להפריד את דביקות האהבה שיש בינינו. ואכן הבטחתו מתקיימת במלואה, ועד עצם היום הזה) וכך יהיה לעולמי עד בעז"ה) הוא משפיע עלינו שפע ממרום, ומסייע לנו בכל דרכינו. זכותו תגן עלינו ועל כל עם ישראל אמן.

